

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om boligbyggeri

(Lovforslaget (nr. 50) findes i tillæg A. sp. 337, fremsættelsen i tidenden sp. 820).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: I den regeringserklæring, som statsministeren fremsatte ved folketingets åbning, hed det om boligpolitikken, at målet for regeringens politik er en yderligere forøgelse af byggeriets omfang og en billigørelse af byggeriet. For at nå disse mål må der skabes bedre betingelser for byggeriets rationalisering og for en friere konkurrence på byggemarkedet, samtidig med at kræfterne samles om fremskaffelse og forøgelse af antallet af billigere former for boliger.

Det er på denne baggrund, boligministeren har fremsat sit forslag om ændringer i lov om boligbyggeri, ændringer, som vi fra socialdemokratiets side anser for et betydeligt skridt på vejen frem mod den målsætning, statsministeren har proklameret. Jeg brugte udtrykket „et betydeligt skridt“ for herved at fastslå, at vi fra partiets side har flere ønsker, for så vidt angår lov om boligbyggeri, og at de foreslåede ændringer fra vor side forventes fulgt op af flere inden for en overskuelig fremtid. Dette vil i øvrigt fremgå af de principielle betragtninger, jeg skal tillade mig her ved første behandling, idet jeg undlader at kommentere de ændringsforslag, der fremtræder som en konsekvens af lov om støtte til tilvejebringelse af kollegier for unge under uddannelse og af lov om beregning af et reguleringspristal.

Fra socialdemokratiets side er vi tilfredse med, at de væsentligste ændringsforslag har et udtalt socialt sigte, således som det kommer til udtryk ved ændringerne af grænsen for husstandsindkomst for såvel mindst- som mindrebemidlede. Men jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at der i stedet for den skarpe afgrænsning til et bestemt maksimumsbeløb burde gennemføres en mere graderet skala; det gælder ikke mindst for retten til at modtage børnetilskud, det børnetilskud, der er lagt loft over, og som med de nuværende bolig-

afgifter ikke umiddelbart forekommer helt rimeligt. I det hele taget er det en overvejelse værd at tage disse tilskudsproblemer op til revision, således at boligtilskud i fremtiden først og fremmest kan komme dem til gode, som ikke har mulighed for at dække et efter familiens størrelse og forhold i øvrigt rimeligt boligbehov.

I samme forbindelse vil jeg pege på en enkelt bestemmelse i lovforslaget, som netop har et sådant sigte, nemlig den, der muliggør at placere mindstbemidlede i den bestående, ikke så dyre boligmasse, så deres leje kan blive af en sådan størrelsesorden, at de pågældende er i stand til at betale den, og således at forpligtelsen til oprettelse af lejligheder for de mindstbemidlede kan bortfalde i det nye byggeri, hvor lejeafgiften i dag er af en sådan størrelsesorden, at mindstbemidlede ikke kan betale og den gode tanke, der ligger bag bestemmelsen, derfor ikke bliver udnyttet fuldt ud.

I spørgsmålet om overgang fra netto til brutto ved prioritering og den procentvise forhøjelse af eget indskud, som dette betyder, finder jeg anledning til en enkelt bemærkning, nemlig den, at ved siden af, at der er noget tiltalende i, at de boligsøgende gennem opsparing præsterer et større indskud, og at der kompenseres i en tilsvarende billigere boligafgift, kan det vel også i visse tilfælde hindre enkelte i at erhverve sig en efter deres forhold passende bolig. Derfor finder jeg anledning til at pege på den mulighed, boliglovens § 73 åbner for kommuner til i disse tilfælde at komme boligsøgende til hjælp. Det er en bestemmelse, som i forvejen udnyttes i betydelig udstrækning, og som så vidt mig bekendt ikke eller i hvert fald sjældent har givet anledning til tab. Til de kommuner, som ikke hidtil har benyttet den pågældende paragraf, vil jeg gerne henstille, at de gør det, hvor det skønnes nødvendigt i særlige trangforhold, eksempelvis hvor der er tale om mange børn.

Lovforslaget i sig selv vedrører ikke den byggeregulering, som med hjemmel i boligbyggerilovens § 2 blev indført i februar 1960 og senere efter nødvendighedens lov udvidet eller ændret, senest i bekendtgørelsen af 15. maj i år, og som med en ny bekendtgørelse nu søges lempet med det formål at